

[V. Buhl.]

Basisformue med den Andel af den afdødes Basisformue, som svarer til Arvingens Andel i den efterladte Formue. Man stykker Arveladerens Basisformue ud og lægger til Arvingernes Basisformue. Det giver naturligvis ikke saa stor en Beskatning som den, der vilde være fremkommet, hvis hele Arven var holdt sammen under eet, men det vil dog give en vis Beskatning. Men, som sagt, paa dette rent saglige Omraade har det ikke været muligt at trænge igennem.

Vore Ændringsforslag er for Dødsboernes Vedkommende stillet til § 2 under Nr. 3 og 4, og for Arvens Vedkommende fremgaar vor Stilling dels af Ændringsforslag Nr. 21 til § 9, dels af Ændringsforslag Nr. 31 til § 14.

Der er et andet stort Hul i Lovforslaget, og det bevirker, at store Formuestigninger kan glide ud i Tilfælde af Ægteskabs Indgaaelse eller Ophør, idet Lovforslaget har den Regel, at Hustruen ved Ægteskabs Indgaaelse kan indbringe en Formuestigning i Boet fra Tiden mellem Basistidspunktet og Ægteskabets Indgaaelse, uden at denne Formuestigning bliver beskattet, og det kan dreje sig om meget betydelige Formuestigninger. Omvendt gaar en Hustru i Tilfælde af Ægteskabets Opløsning ud med den Formue, som hun medtager ved Opløsningen, som Basisformue, medens det naturlige vilde være i begge Tilfælde at regne med den virkelige Basisformue, Formuen paa Basistidspunktet, et Forhold, som man uden Vanskelighed vilde kunne konstatere baade for Mandens og for Hustruens Vedkommende.

Dér har vi stillet Ændringsforslag dels under Nr. 29 til § 11, dels under Nr. 33 og 34 til §§ 15 og 16, som vil skabe den naturlige Løsning af dette Spørgsmaal, saaledes at man ved Beskatningen gaar tilbage til Basistidspunktet undtagen i et enkelt Tilfælde, der er saare kompliceret, nemlig hvor en Hustru, hvis Ægteskab er opløst, levede i et tidligere Ægteskab paa Basistidspunktet. Dér er vi blevet staaende ved den irrationelle Regel udelukkende af Hensigtsmæssighedsgrunde.

Med Hensyn til Gaver har man i Udvalget drøftet en beskeden Bestemmelse, som det er lykkedes os at faa udvidet lidt med Hensyn til Gaver, der siden 1. Januar 1945 er givet til Descendenter og Adoptivbørn, hvor vi har faaet tilføjet: Personer, som er arveberettigede efter Giveren paa Gavens Tidspunkt. Dér har vi faaet det ordnet saadan, at saadanne Gaver lægges til Giverens Slutformue, men i øvrigt er

Gaver, selv meget store Gaver, afgiftsfri. Vi har stillet Forslag om at beskatte Gaver i Almindelighed hos Gavemodtageren, saaledes at Gavebeløb indtil 10 000 Kr. i alt skulde være afgiftsfri, men i øvrigt skulde de altsaa medregnes.

Der er en Række andre Punkter, hvor vi har ønsket mere rationelle Regler for Opgørelse af Slutformuen. Vi har rejst Spørgsmaalet om Medregning i Slutformuen af de store Pengemidler, som er nedkulet i Stigningsperioden ved Køb af fast Ejendom, hvad enten det drejer sig om Landbrugs-ejendom eller en stor Byejeendom, hvor jo store Formueværdier kan være forsvundet, naar man bruger Ejendomsskyldvurderingen som Basis, hvad enten det er den nye eller den gamle med Tillæg, det drejer sig om. Vi har foreslaaet, at for saa vidt Købesummen overstiger Vurderingssummen til Ejendoms-skyld nu ved den sidste Vurdering med mere end 25 000 Kr., skal det øverskydende Beløb medregnes i Slutformuen.

Frå Flertallets Side har man foreslaaet en langt mere begrænset Regel, som efter vor Opfattelse ikke er tilfredsstillende. Vort Ændringsforslag er stillet under Nr. 17 til § 6.

Vi har endvidere ment, at det vilde være rimeligt, at der blev taget noget Hensyn til Værdistigninger paa Maskiner og andet Driftsmateriel, for saa vidt det her drejer sig om betydelige Værdier i Virksomheder, hvor Regnskabsforhold og Bogføringsforhold er saa rationelle, at man kan praktisere den Regel, som vi har foreslaaet, og som gaar ud paa, at man paa lignende Maade som for fast Ejendom skal bygge paa Værdiansættelsen paa Basistidspunktet, altsaa i 1939, og dertil lægge 20 pCt. af Værdien, dog kun af Værdien ud over 50 000 Kr.

Vi har den Opfattelse, at det, der er bestemt vedrørende Skibe, hvor man efter Lovforslaget skulde regne med 75 pCt. af Forsikringsværdierne, maaske kan være rigeligt ansat. Vi erkender fuldt ud den Interesse, som Landet har i, at vor Handelsflaade bliver genopbygget og Forholdene konsolideret. Vi har kunnet tiltræde en Nedsættelse til 60 pCt. Imidlertid foreslaar nu Flertallet 50 pCt.

Vi har ikke kunnet tiltræde Regelen om, at Penge, der er baandlagt til Fornyelse af Varelagre o. lign., skal kunne nedskrives helt ned til kun 60 pCt., som det nu er foreslaaet, men fastholder Lovforslagets Regel om 75 pCt.

Vi finder, at det Fradrag, der er givet i § 10 for uforfaldne og ubetalte Skatter,